

**Vademecum Sive Praxis Opera Quotidiana Aliaque ritè
peragendi, & per ea salutem & perfectionem propriam, ac
proximi, instituto Societatis Jesu conformem assequendi**

De operibus solidæque devotionis exercitiis, quæ vel quotidie non
peraguntur, ves fusiore indigent explicatione, quomodo cum majori fructu
peragi possint

Limpens, Ferdinand

Coloniæ Agrippinæ, 1744

Quid Benedictiones, & signa Crucis, quæ fiunt manibus.

Nutzungsbedingungen

[urn:nbn:de:hbz:466:1-54780](#)

Ob peccata quæ me infra abyssum nihilicitatis
demergunt. 3. Ob tuam infinitam Majestatem.

*Quid positio manus super Altare librum, unius
super patenam, & alterius super librum.*

Dum junctas manus in aere levatas tenet, &
incurvatus super Altare eas ponit Sacer-
dos in initio præfationis vel alias. Signum est,
quod omnes alias curas velit seponere totus cæ-
lestibus occupatus. Dum autem legendo Epi-
stolam manum supra librum ponit. Cogitabo
non sufficere verbum Dei legere, sed manus
ad opus applicandas esse. Dum una manus re-
quiescit supra librum, & altera supra patenam,
supra quam immediate post Sacerdos positurus
est hostiam. Cogitabo veri Sacerdotis unicam
& occupationem & solatium esse debere ver-
bum Dei, & divinissimum hoc Sacramentum.

*Quid Benedictiones, & signa Crucis,
qua fiunt manibus.*

Benedictiones fiunt vel imponendo manus,
vel formando manibus Crucem. Priori
tantum modo fiebant in antiqua lege, quia de
Cruce & Benedictione per eam in mundum
venturâ nil nisi obscurè aliquid sciebatur. Uni-
cum habemus exemplum in Jacobo nepotibus
suis Josephi filiis Manasse & Ephraim benedi-
centे manibus decussatis in modum Crucis,
dextram imponendo capiti Ephraim stantis ad
sinistram, & levam capiti Manasses stantis ad
dextram Jacobi. *Allegoricè enim per manus*
Jacob

Pars tertia

94

Jacob ità decussatas intelligitur Crux Christi,
& per Ephraim natuminorem populus gentilis,
qui majori natu populo Iudaico per Manasen
designato præpositus fuit in nova lege. Jam,
Sacrum quod attinet sive Missam, in ea fiunt
benedictiones impositione manuum super ob-
lata in Canone ad hæc verba : *Hanc igitur ob-
lationem in honorem & memoriam tui Domine
imponentis manus ægris, energumenis, Apo-
stolis.* Fiunt etiam benedictiones & crebrio-
res quidem formando manibus Crucem, quia
benedictio omnis yim & efficaciam habet à te
JESU Christe crucifice. Cruce præterea signa-
tur à Sacerdote Evangelium, quia id in Crucis
virtute prædicatur. Signat se Cruce Sacerdos
& populus, ne Dæmon bonum semen verbi di-
vini de corde tollat. Signamus item nos Cruce *in
fronte ore* ad ostendendum; quod non erube-
scamus tuum Evangelium ore prædicare. *In
pectore*, quod id conservare velimus in corde.
Dat benedictionem populo Crucis formatione
Sacerdos, memor id re fecisse Apostolis ac Di-
scipulis tuis sub tuum in cælos è monte Oliveti
ascensum. Et quia formationes Crucis super
oblata vel ipsas sacras species fiunt vel semel, vel
ter, vel quinquies. Venerabor in una Crucis
formatione essentiæ divinæ unitatem, trinâ tres
sanctissimas in divinitate personas. Quintu-
plici tua mi JESU sanctissima quinque vulnera,
per quæ omnem & in hac & altera vita bene-
dictionem expecto.

NB. Quæ in binis his ultimis §. §. allata sunt,
utique

utique non unâ vice , dum legis vel audis Sacrum , ruminanda sunt ; quia sic confundetur memoria , maximè cùm ante omnia attendendum sit ad ea , quæ Missæ tempore legenda , oranda , agenda habes . Sed serviant pro varietate , ut mox hâc mox alterâ praxi devotionem augere , & distractiones impedię possis . In quem finem sicut & ad maiorem rerum notitiam , quam decet hac in materia Sacerdotem & fideles saltem ad intelligenda sacra mysteria capaciores habere , servit quoque Appendix hîc annexa , in qua brevitati perspicuæ minime obſcuræ consulens scitu digniora & utiliora duntaxat perstringo .

§. stus.

*Appendix ex Gavanti commentario in rubricas
Missalis divisas in octodecim numeros.*

1. Vox rubrica,

R Ubica à rubro colore dicta , quâ solebant antiqui librorum titulos , capita , indices , & præsertim titulos ac inscriptiones legum notare . Hinc juvenalis Satyra : *4ta perlege rubras Majorum leges.* Ideo ergo leges in ordine ad celebrandam Missam in Missali præscriptæ , & rubro colore in titulos & capita divisæ , rubricæ appellantur . Vox tamen ipsa in Missalibus ante Pium V. non invenitur .

2. De